

مقدمه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَنْزَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا. ۱ كِتَابٌ أَحْكَمَتْ آيَاتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَبِيرٍ. ۲ لَا يَأْتِيهِ الْبَاطِلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلا مِنْ خَلْفِهِ تَنْزِيلٌ مِنْ حَكِيمٍ حَمِيدٍ. ۳ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ نَزَلَ بِهِ عَلَى قَلْبِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ مِنَ الْمُنذِرِينَ وَ عَلَى إِلِهِ الْمُصْطَفِينَ الْأَخْيَارِ الَّذِينَ أَذْهَبَ اللَّهُ عَنْهُمْ الرِّجْسَ وَ طَهَّرَهُمْ تَطْهِيرًا.

پرستش، آن یگانه حکیمی را سزاست که با حکمت بالغه و قدرت کامله خود، قرآن مجید و فرقان حمید را برای ارشاد بندگانش فرو فرستاد و به نعمت ایمان و خلعت عرفان، ظاهر و باطن ما را منور و مزین گرداند؛ آن عظیمی که ما را به خواندن قرآن دستور فرمود: «فَاقرءُوا مَا نَزَّلَ مِنَ الْقُرْآنِ»^۴، و با پوشاندن کسوت ایمان و خلعت عرفان، مقام و مرتبت قاریان را نشان داد: «يَتْلُونَهُ حَقَّ تِلَاوَتِهِ أُولَئِكَ يُؤْمِنُونَ بِهِ»^۵، و راه رسیدن به دو هدف عالی، عبادت حق و تسلیم مطلق در برابر او را در گرو تلاوت قرآن دانست: «وَ أَنْ تَتْلُوا الْقُرْآنَ»^۶، تا در فروغ آن شعله گیریم، در چشمه آب حیاتش جرعه نوشیم و در همه برنامه‌ها به راهنمایی آن تکیه کنیم.

آری قرآن وسیله‌ای است که همگان را برای رسیدن به آن دو هدف مقدس،

۳. فصلت، ۴۲.

۶. نمل، ۹۲.

۲. هود، ۱.

۵. بقره، ۱۲۱.

۱. کهف، ۱.

۴. مزمل، ۱۹.

راهنمایی و راه مبارزه با هرگونه شرک و انحراف و گمراهی را آشکار می‌کند. امید است همه انسانهای دوستدار انسانیت، با توجه به این هدیه الهی و تدبر و تفکر و بهره‌گیری از آیاتش، و در پرتو اشعه تابناک آموزش این راهنمای خرد و برنامه سعادت، در انسانی ساختن محیط خود و کسب معرفت در همه زمینه‌های ترقی و کمال موفق گردند.

کتاب حاضر راهنمایی متین در صحت قرائت کتاب مبین و زمینه‌ساز آگاهی به معارف قرآن کریم است و منظور از تألیف آن به عنوان کتاب درسی دانشگاهی، جلب توجه به قرآن، و ابراز عشق و علاقه به آن است و بر هر دانشجوی مسلمان لازم است برای آشنایی با قرآن کریم، آن را بیاموزد.

این کتاب، مفرده‌ای است در قرائت عاصم که از طریق شاطبیه، روایتهای حَفْص و شُعْبَه در آن منظور و بیان گردیده و زیرنویس آن از طریق طیبیه النشر، مکمل آن است. امید است دانشجویان عزیز با صرف وقت کافی و آموزش وافسی، از آن بهره‌گیرند و با تجوید کامل کتاب آسمانی خود آشنا شوند و بنابه فرموده «خَيْرُكُمْ مَنْ تَعَلَّمَ الْقُرْآنَ وَعَلَّمَهُ»^۱ قرآن را با قرائت صحیح یاد گرفته و به دیگران بیاموزند، تا در زمره اخیار قرار گیرند؛ و دستور «يَتَّبِعِي لِلْمُؤْمِنِينَ أَنْ لَا يَمُوتَ حَتَّى يَتَعَلَّمَ الْقُرْآنَ أَوْ يَكُونَ فِي تَعْلِيمِهِ»^۲ را نصب العین قرار دهند. ان شاء الله تعالی.

به جهد تکیه مکن از خدا عنایت خواه

که حاصلی ندهد هیچ جهد بی توفیق^۳

و ما توفیقی إلا بالله عليه توكلت و إليه أنيب

ابراهیم پورفرزید (مولانی)

۱. نوری، میرزا حسین، مستدرک الوسائل، ج ۱، ص ۲۳۵.

۲. کلینی، محمد بن یعقوب، کافی، ج ۲، ص ۶۰۷ و حلی، احمد بن فهد، عُدَّة الداعی، ص ۲۶۹.

۳. همایی، جلال الدین، فنون بلاغت و صناعات ادبی، انتشارات توس، تهران، مقدمه.